

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/130/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215812
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6612215812.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 z a m i e t a.

Návrh žalobcu, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 9C/130/2012 prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd z a m i e t a.
Žalobu žalobcu o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1.750,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 8.855,- Eur proti žalovanému z a m i e t a.
Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec žaloby o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod spisovými značkami 9C/130/2012, 9C/132/2012, 9C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/139/2012, 9C/140/2012, 9C/146/2012, 9C/156/2012, 9C/179/2012, 9C/180/2012, 9C/184/2012, 9C/189/2012, 9C/191/2012 a 9C/192/2012. Uznesením č.k. 9C/130/2012-30 zo dňa 22.03.2013 súd spojil konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 9C/130/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2013.

Poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdному exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníčkou bola X. S., A. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/130/2012, sp. zn. 13Er/29/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníkom bol T. Š., A. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/132/2012, sp. zn. 5Er/1047/2008); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníčkou bola B. F., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/135/2012, sp. zn. 8Er/871/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o

úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola Y. F., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/136/2012, sp. zn. 6Er/440/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol U. P., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/139/2012, sp. zn. 12Er/811/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol F. P., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/140/2012, sp. zn. 8Er/808/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola W. O., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/146/2012, sp. zn. 17Er/969/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol U. U., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/156/2012, sp. zn. 10Er/564/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola N. G., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/179/2012, sp. zn. 14Er/1128/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola P. M., nar. 12.11.1953 (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/180/2012, sp. zn. 8Er/372/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol G. L., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/184/2012, sp. zn. 17Er/1071/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol B. W., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/189/2012, sp. zn. 13Er/34/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola P. W., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/191/2012, sp. zn. 22Er/678/2006); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola B. Y., A.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/192/2012 sp. zn. 8Er/809/2009).

Súdny exekútor požiadal exekučný súd - Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel uvedených v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 a od 01.06.2010 do 31.05.2011 je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd nie je dostatočných zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to,

aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovat' porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovat' porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradit' žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť. V prvom rade poukázal na zmatečnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietat', že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášat' žalobca sám.

Poukázal aj na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžadovanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, respektíve možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 03.05.2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Žalovaný poukazuje na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie

nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Vo všeobecnosti je taktiež potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 ktorá konštatuje, že „Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).“

Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Čo sa týka prípadov uplatnenia majetkovej škody vo výške istiny s príslušenstvom je potrebné poukázať na nasledovné. Žalobca v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. V druhom rade nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v treťom rade ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka žalobcu a tvrdeniu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky, poukázal žalovaný na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde, v tejto súvislosti poukázal na judikatúru zaoberajúcu sa touto otázkou napr. uznesenie KS v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp. zn. 10CoE 308/2011, či uznesenie KS v Žiline zo dňa 11.07.2012 sp. zn. 20CoE 94/2012. Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul, a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Na základe všetkých uvedených skutočností je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 % z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré žalobca uplatňoval podaním návrhu na začatie občianskeho súdneho konania. Poukázal na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. V prvom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské

postupy žalobcu.“ V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody. Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb.

Zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalobu za právne neopodstatnenú.

Okresný súd Lučenec rozhodol o žalobe žalobcu tak, že žalobu žalobcu o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1.750,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 8.855,- Eur proti žalovanému zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 23.10.2013 č.k. 9C/130/2012-133. Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 5Co/50/2014-163 zo dňa 24.06.2015 rozsudok Okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení Krajský súd Banská Bystrica konštatuje, že účastníci konania boli na pojednávanie vytýčené na deň 23.10.2013 riadne a včas písomne predvolaní. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie doručené dňa 04. 10. 2013.

Ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. jedným z prejavu princípu arbitrárneho poriadku a princípu oficiality. Sporové konanie je ovplyvňované princípom dispozičným, ktorý predvída aktivitu účastníkov konania. Aj v prípade procesnej pasivity účastníkov konania je súd povinný uskutočniť konanie a rozhodnúť. V prípade, ak účastník konania však požiadal odročenie pojednávania, súd zväži dôležitosť dôvodov, pričom zároveň posúdi, či nejde zo strany účastníka konania o obštrukčnú žiadosť o odročenie pojednávania, ktoré by zbytočne predlžovalo prebiehajúce konanie.

Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník uvedie také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t. j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť, riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, a súčasne sú vážne (dôležité, ospravedlniteľné), ako z hľadísk objektívnych i subjektívnych (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/122/2010).

Poukaz žalobcu na nerešpektovanie požiadavky na osobnú účasť právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní, nie je možné považovať za nesprávnu aplikáciu ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Rovnako nie je možné ani prihliadnuť ani na to, že žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Civilný proces sa ubera trendom koncentrácie civilného súdneho konania, a preto nie je možné uvažovať o degradácii zásady kontradiktórnosti, na ktorú poukazuje žalobca. Žalobca sám svojou neúčast'ou na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, zmaril svoju možnosť vlastným zavinením dôsledne uplatňovať svoje práva a chrániť svoje záujmy, pričom Občiansky súdny poriadok (§ 101 ods. 2 O. s. p.) umožňuje v rámci princípu arbitrárneho poriadku, uskutočniť konanie tak, aby bolo vydané meritórne rozhodnutie i bez súčinnosti účastníkov. Z hľadiska okolností uvedeného konkrétneho prípadu nedošlo k porušeniu práva účastníkov na spravodlivý proces bez toho, aby bola zároveň narušená plynulosť priebehu súdneho konania.

Žalobca v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávného úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávného úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna prax sa však ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14. 12. 2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10. 07. 2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25. 04. 2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13. 02. 2013). Preto v prípade, ak okresný súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v lehote 15 dní, vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nie je rozhodujúce, kedy začalo samotné exekučné konanie a exekučný súd ju zamietol, uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prietiahy v konaní) a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Z exekučného spisu vyplýva, že exekučný súd nebol v uvedenom období nečinný a vykonával viaceré procesné úkony vedúce k rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25. 04. 2013).

Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu konania z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodiť všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebola neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaná, t. j. exekučný súd je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26. 09. 2011 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10. 10. 2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18. 09. 2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22. 05. 2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30. 04. 2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12. 06. 2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12. 06. 2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22. 08. 2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09. 12. 2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03. 03. 2011, ako aj uznesenie Súdného dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s. r. o. proti Ivete Korčkovskej zo dňa 16. 11. 2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci.

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Žalobca však doručil na okresný súd „návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“ z dôvodu námietky porušenia nestrannosti

súdu, pretože podľa názoru žalobcu vo veci koná nie nestranný a zákonný sudca, a preto navrhol zrušiť nariadenie pojednávania až do konečného, ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a o otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci, pričom zároveň poukázal na to, že podal na ústavný súd sťažnosť na porušovanie základného práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces a práva na nestranný súd zriadený zákonom. Zároveň navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.

Žalobca v odvolaní tiež namietal, že konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci samej, neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.

Okresný súd o návrhu na prerušenie konania, ktorý podal žalobca dňa 22. 10. 2013 e - podaním nerozhodol. Len v odôvodnení rozsudku poukázal na tú skutočnosť, že „uznesením zo dňa 07. 06. 2013 č. k. 9C/130/2012 - 58 súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania z tých istých dôvodov, ktoré žalobca uvádza v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania. Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 05. 09. 2013 č. k. 17Co/472/2013 - 86 uznesenie tunajšieho súdu potvrdil“. Vzhľadom na to, že v čase rozhodnutia o veci samej nebolo rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania zo dňa 22. 10. 2013, rozhodnutie okresného súdu bolo potrebné považovať za predčasné a z tohto dôvodu odvolaciemu súdu nezostalo iné, než rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko týmto postupom súdu sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom.

Okresný súd, pokiaľ je podaný návrh na prerušenie konania, musí sa s tým zaoberať a o tomto návrhu rozhodnúť najneskôr pri rozhodovaní o veci samej, prípadne aj podľa § 159 ods. 3 O. s. p. Zákon nevyklučuje (tak ako to namieťa žalobca), aby o návrhu na prerušenie konania nemohlo byť rozhodnuté aj v rozhodnutí, ktoré sa týka veci samej, avšak o takomto návrhu je potrebné rozhodnúť vždy v celom rozsahu. Len z týchto dôvodov musel byť rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí súd zároveň rozhodne o trovách doterajšieho konania.

Právnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica je tunajší súd viazaný.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29.07.2015.

Zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a žiadal, aby pojednávanie bolo odročené na neurčito, pretože súdu zaslali návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Žalobca aj naďalej trval na tom, že v prejednávanej veci rozhoduje sudca, ktorý má byť vylúčený. Žalobcovi bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Lučenec nie sú z pojednávania veci vylúčení, avšak s týmto rozhodnutím žalobca zásadne nesúhlasí, pretože sú tu objektívne dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Lučenec. Rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica hodnotí žalobca ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho základných práv, konkrétne:

- základného práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom,

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, to jest práva na nestranný súd zriadený zákonom.

Dôvodné je teda zrušiť nariadené pojednávanie. Žalobca navrhuje, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 9C/130/2012 prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného pojednávaním veci.

Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní písomne a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a poukázal na písomné vyjadrenia, ktoré vypracoval v tejto právnej veci.

Podľa § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 zamietol. Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR navrhla položiť nasledujúce prejudiciálne otázky:

1/ Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, vzhľadom na skutkový stav vecí môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možností požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia ?

2/ V prípade ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje POHOVOST s.r.o., vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť, vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3/ Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je POHOTOVOSTOU s.r.o. uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát, možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4/ Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Súd dospel k tomu záveru, že zodpovedanie otázok, tak ako sú uvedené zhora, nemá podstatný význam pre rozhodnutie tohto sporu.

Súd zamietol návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 9C/130/2012-58 zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a Krajský súd Banská Bystrica č.k. 17Co/472/2013-86 zo dňa 05.09.2013 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu. Krajský súd Banská Bystrica sa v tomto uznesení vypořiadal s tými istými námietkami žalobcu, ktoré uvádza v návrhu na prerušenie konania, ktorý bol doručený súdu dňa 22.10.2013 a na ktorých trvá aj podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 27.07.2015. Súd návrh na prerušenie konania zamietol, pretože dôvody ktoré uvádza Krajský súd Banská Bystrica vo svojom uznesení, na ktoré súd poukazuje, pretrvávajú (č.l. 86, 87, 88, 89 spisu).

Súd uskutočnil pojednávanie dňa 29.07.2015 bez prítomnosti účastníkov konania. Súd postupoval podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd je toho názoru, že uskutočnenie pojednávania v neprítomnosti účastníkov konania a vykonaním dokazovania exekučnými spismi nebola odňatá možnosť účastníkom konať pred súdom. Predvolanie na pojednávanie doručil Okresný súd Lučenec právnemu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu sú splnené zákonné podmienky podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobcovi bolo doručené každé vyjadrenie protistrany. Dokazovanie bolo vykonané oboznámením sa s exekučnými spismi a žiaden iný dôkaz podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku žalobcom navrhovaný nebol. Sám žalobca navrhuje, aby súd vykonal dokazovanie prečítaním príslušných exekučných spisov. Žalobca bol účastníkom exekučných konaní, a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu bol nepochybne žalobcovi známy. Všetky rozhodnutia boli žalobcovi riadne doručené a iné dokazovanie Okresný súd Lučenec nevykonával.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, uznesenia Okresného súdu Lučenec číslo konania 9C/130/2012-30, vyjadrenia žalovaného, pripojených spisov Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/29/2009, 5Er/1047/2008, 8Er/871/2009, 6Er/440/2009, 12Er/811/2009, 8Er/808/2009, 17Er/969/2009, 10Er/564/2009, 14Er/1128/2009, 8Er/372/2009, 17Er/1071/2009, 13Er/34/2009, 22Er/678/2006, 8Er/809/2009, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu sp. zn. 13Er/29/2009 súd zistil, že dňa 09.01.2009 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu v návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 06.12.2008 spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 27.01.2009 vydal súd poverenie č. 5606 060775*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/130/2012 (13Er/29/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného sp.zn. 5Er/1047/2008 súd zistil, že dňa 02.12.2008 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 30.10.2008 spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 26.01.2009 súd vydal poverenie č. 5606 060737*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/132/2012 (5Er/1047/2008) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/871/2009 súd zistil, že dňa 16.09.2009 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 05.08.2009 spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 21.09.2009 súd v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní vyzval právneho zástupcu oprávneného na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a to na predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.06.2008 vzhľadom k tomu, že exekučný titul- rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 03286/09 zo dňa 03.06.2009 bol vydaný na základe toho, že povinný neplnil záväzky vyplývajúce z uzavretej zmluvy. Súd následne urgoval predmetnú výzvu, avšak bezvýsledne. Dňa 10.12.2009 bol vyhotovený úradný záznam, podľa ktorého sa súd stotožnil s právnym názorom rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/108/09-29 zo dňa 23.09.2009 a č.k. 13CoE/109/2009-29 zo dňa 23.09.2009, podľa ktorého súd má skúmať len materiálny predpoklad exekúcie, nie materiálnu správnosť samotného rozhodnutia. Následne súd dňa 10.12.2009 vydal poverenie č. 5606 072618*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/135/2012 (8Er/871/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 6Er/440/2009 bolo zistené, že dňa 03.06.2009 bolo súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 07.05.2009 spísaním do zápisnice pred súdnym exekútorom spolu s exekučným titulom. Dňa 04.06.2009 súd vyzval oprávneného na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania, nakoľko exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 13640/08 zo dňa 13.01.2009 vydaný na základe zmluvy o úvere č. 6462411 zo dňa 18.06.2008 obsahuje úrok z omeškania vyjadrený dennou úrokovou sadzbou, pričom podľa § 4 ods. 2 psím. h) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu. Oprávnený bol taktiež vyzvaný na predloženie Zmluvy o úvere č. 6462411 zo dňa 18.06.2008. Dňa 16.07.2009 súd taktiež požiadal Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., o zaslanie fotokópie Zmluvy o úvere č. 6462411 zo dňa 18.06.2008. Následne bola predmetná výzva urgovaná dňa 28.09.2009. Dňa 28.09.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Následne súd vyzval oprávneného na zaslanie požadovanej zmluvy o úvere a taktiež informoval oprávneného o stave konania. Dňa 28.10.2009 bola súdu doručená žiadosť o predĺženie lehoty. Dňa 11.02.2010 súd vydal poverenie č. 5606 068816*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/136/2012 (6Er/440/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 495,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 12Er/811/2009 bolo zistené, že dňa 26.08.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 23.07.2009 spolu s exekučným titulom. Súd výzvou zo dňa 27.08.2009 vyzval oprávneného ako aj Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava, aby súdu predložil úverovú zmluvu č. 6561198 zo dňa 02.09.2008 uzavretú medzi oprávneným a povinným. Dňa 28.09.2009 súd urgoval predmetnú výzvu. Dňa 19.10.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o predĺženie lehoty o 60 dní. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Dňa 23.11.2009 bolo oznámené oprávnenému v akom štádiu je konanie. Následne až dňa 11.01.2010 zaslal oprávnený súdu požadovanú zmluvu o úvere. Dňa 03.09.2010 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5606 0759056*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/139/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 770,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/808/2009 bolo zistené, že dňa 26.08.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 27.08.2009 súd v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní vyzval právneho zástupcu oprávneného na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a to predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 09.07.2008 vzhľadom k tomu, že exekučný titul- rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 02743/09 zo dňa 01.06.2009 bol vydaný na základe toho, že povinný neplnil záväzky vyplývajúce z uzavretej zmluvy. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutí informácie o stave konania. Následne dňa 09.12.2009 súd vydal poverenie č. 5606 072658*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/140/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 17Er/969/2009 bolo zistené, že dňa 15.10.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 25.08.2009 a exekučným titulom. Súd výzvou zo dňa 03.11.2009 v zmysle § 40 ods. 1 EP vyzval súdneho exekútora, aby vyzval oprávneného na zaslanie úverovej zmluvy vrátane všeobecných zmluvných podmienok, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Dňa 21.12.2009 súd urgoval súdneho exekútora v zmysle výzvy zo dňa 03.11.2009 o zaslanie požadovaného. Dňa 19.04.2010 oprávnený doručil súdu odpoveď na výzvu súdu zo dňa 21.12.2009. Uznesením č.k. 17Er/969/2009-20 zo dňa 22.04.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Voči predmetnému rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie. Uznesením č.k. 14CoE/130/2010-31 zo dňa 12.07.2010 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd vyzval súdneho exekútora, aby v zmysle právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici zaslal súdu požadovanú zmluvu o úvere. Dňa 18.08.2010 oprávnený doručil súdu Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 27.08.2008. Dňa 22.11.2010 súd vydal poverenie č. 5606 079933*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/146/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 990,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 10Er/564/2009 bolo zistené, že dňa 04.11.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 19.10.2009 a exekučným titulom. Dňa 05.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008. Dňa 30.11.2009 oprávnený doručil súdu vyjadrenie k výzve zo strany súdu. Dňa 22.12.2009 bol vyhotovený úradný záznam, podľa ktorého sa súd stotožnil s právnym názorom rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/108/09-29 zo dňa 23.09.2009 a č.k. 13CoE/109/2009-29 zo dňa 23.09.2009, podľa ktorého súd má skúmať len materiálny predpoklad exekúcie, nie materiálnu správnosť samotného rozhodnutia. Následne súd dňa 30.12.2009 vydal poverenie č. 5606 070039*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde

Lučenec pod spisovou značkou 9C/156/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/1128/2009 bolo zistené, že dňa 23.11.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 27.10.2009 a exekučným titulom. Dňa 27.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby súdu zaslal fotokópiu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzavretú medzi oprávneným a povinným. Dňa 10.12.2009 bolo súdu doručené vyjadrenie k výzve zo strany súdneho exekútora. Dňa 11.12.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie požadovanej úverovej zmluvy. Uznesením č.k. 14Er/1128/2009-15 zo dňa 26.01.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Voči predmetnému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoE/45/2010-31 zo dňa 25.03.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd výzvou zo dňa 30.06.2010 vyzval oprávneného na oznámenie výšky dlhu povinného na istine úveru, ktorý žiada vymôcť, teda aby jednoznačne uviedol, z čoho pozostáva vymáhaná suma, v členení istina, príslušný poplatok a či povinný aspoň časť úveru splatil. Dňa 26.07.2010 bola súdu doručená odpoveď na výzvu súdu. Dňa 08.09.2010 súd vydal poverenie č.5606 075895* zo dňa 08.09.2010, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/179/2012 (14Er/1128/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 825,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/372/2009 bolo zistené, že dňa 13.05.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 27.04.2009 a exekučným titulom. Dňa 18.05.2009 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 EP, aby vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. 6462368 zo dňa 30.05.2008 . Dňa 17.07.2009 súd vyzval Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava o predloženie fotokópie Zmluvy o úvere č. 6462368 zo dňa 30.05.2008. Dňa 22.09.2009 bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie predmetnej zmluvy o úvere. Dňa 28.09.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Dňa 01.10.2009 súd urgoval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. 6462368 zo dňa 30.05.2008. Dňa 02.10.2008 bola súdu doručená žiadosť oprávneného na predĺženie lehoty na predloženie požadovaných listín. Dňa 02.12.2009 bola súdu doručená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.05.2008. Dňa 16.12.2009 súd vydal poverenie č. 5606 072543*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/180/2012 (8Er/32/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 440,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 17Er/1071/2009 bolo zistené, že dňa 04.11.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom zo dňa 15.10.2009 a exekučným titulom. Dňa 21.12.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v zmysle § 40 ods. 1 EP vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a jej súčasti. Dňa 14.01.2010 bolo súdu doručené vyjadrenie súdneho exekútora k výzve. Uznesením č.k. 17Er/1071/2009-13 zo dňa 23.04.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Voči predmetnému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoE/126/2010-24 zo dňa 13.07.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd v zmysle právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici vyzval súdneho exekútora na predloženie požadovanej zmluvy o úvere. Dňa 07.09.2010 bola súdu zo strany oprávneného zaslaná Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 11.07.2008. Dňa 22.11.2010 súd vydal poverenie č. 5606 079935*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/184/2012 (17Er/1071/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 880,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/34/2009 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 18.12.2008 a exekučným titulom. Dňa 27.01.2009 súd vydal poverenie č. 5606 060768*, ktorým poveril súdneho exekútora

vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/189/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 22Er/678/2006 bolo zistené, že v danej exekučnej veci prebehla rekonštrukcia súdneho spisu v zmysle § 198 Vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresného súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučným titulom. Dňa 13.05.2009 bola vyhotovená zápisnica o rekonštrukcii súdneho spisu v zmysle § 198 Vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresného súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov. Dňa 02.07.2009 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku na predloženie Úverovej zmluvy zo dňa 12.08.2005. Dňa 10.08.2009 bolo súdneho doručené stanovisko súdneho exekútora k výzve. Dňa 26.08.2009 súd požiadal Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava o predloženie fotokópie Zmluvy o úvere zo dňa 12.08.2005. Výzvou zo dňa 28.09.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie predmetnej úverovej zmluvy. Dňa 19.10.2009 bola súdu zaslaná žiadosť oprávneného o predĺženie lehoty. Dňa 20.10.2009 súd vydal poverenie č. 5606 067454*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/191/2012 (22Er/678/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 2.200,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/809/2009 bolo zistené, že dňa 26.08.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom zo dňa 18.07.2009 a exekučným titulom. Súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Súdny exekútor podaním zo dňa 16.12.2009 doručeným súdu dňa 20.12.2009 predložil opravný návrh na vykonanie exekúcie. Dňa 05.01.2010 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/192/2012 (8Er/809/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 325,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 385,- Eur.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených

záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peňazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/, účinný k 01.06.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinný od 01.06.2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995, účinný k 01.06.2010, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinný od 01.06.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/29/2009 súd zistil, že dňa 09.01.2009 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu v návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 06.12.2008 spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 27.01.2009 vydal súd poverenie č. 5606 060775*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/130/2012 (13Er/29/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného sp.zn. 5Er/1047/2008 súd zistil, že dňa 02.12.2008 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 30.10.2008 spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 26.01.2009 súd vydal poverenie č. 5606 060737*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/132/2012 (5Er/1047/2008) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/871/2009 súd zistil, že dňa 16.09.2009 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 05.08.2009 spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 21.09.2009 súd v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní vyzval právneho zástupcu oprávneného na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a to na predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.06.2008 vzhľadom k tomu, že exekučný titul- rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 03286/09 zo dňa 03.06.2009 bol vydaný na základe toho, že povinný neplnil záväzky vyplývajúce z uzavretej zmluvy. Súd následne urgoval predmetnú výzvu, avšak bezvýsledne. Dňa 10.12.2009 bol vyhotovený úradný záznam, podľa ktorého sa súd stotožnil s právnym názorom rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/108/09-29 zo dňa 23.09.2009 a č.k. 13CoE/109/2009-29 zo dňa 23.09.2009, podľa ktorého súd má skúmať len materiálny predpoklad exekúcie, nie materiálnu správnosť samotného rozhodnutia. Následne súd dňa 10.12.2009 vydal poverenie č. 5606 072618*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/135/2012 (8Er/871/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného spisu sp. zn. 6Er/440/2009 bolo zistené, že dňa 03.06.2009 bolo súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 07.05.2009 spísaním do zápisnice pred súdnym exekútorom spolu s exekučným titulom. Dňa 04.06.2009 súd vyzval oprávneného na opravu návrhu na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania, nakoľko exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 13640/08 zo dňa 13.01.2009 vydaný na základe zmluvy o úvere č. 6462411 zo dňa 18.06.2008 obsahuje úrok z omeškania vyjadrený dennou úrokovou sadzbou, pričom podľa § 4 ods. 2 psím. h) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí

obsahovať ročnú úrokovú sadzbu. Oprávnený bol taktiež vyzvaný na predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 18.06.2008. Dňa 16.07.2009 súd taktiež požiadal Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., o zaslanie fotokópie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 18.06.2008. Následne bola predmetná výzva urgovaná dňa 28.09.2009. Dňa 28.09.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Následne súd vyzval oprávneného na zaslanie požadovanej zmluvy o úvere a taktiež informoval oprávneného o stave konania. Dňa 28.10.2009 bola súdu doručená žiadosť o predĺženie lehoty. Dňa 11.02.2010 súd vydal poverenie č. 5606 068816*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/136/2012 (6Er/4402009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 495,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 12Er/811/2009 bolo zistené, že dňa 26.08.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 23.07.2009 spolu s exekučným titulom. Súd výzvou zo dňa 27.08.2009 vyzval oprávneného ako aj Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava, aby súdu predložil úverovú zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 02.09.2008 uzavretú medzi oprávneným a povinným. Dňa 28.09.2009 súd urgoval predmetnú výzvu. Dňa 19.10.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o predĺženie lehoty o 60 dní. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Dňa 23.11.2009 bolo oznámené oprávnenému v akom štádiu je konanie. Následne až dňa 11.01.2010 zaslal oprávnený súdu požadovanú zmluvu o úvere. Dňa 03.09.2010 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5606 0759056*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/139/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 770,- Eur.

Z pripojeného spisu sp. zn. 8Er/808/2009 bolo zistené, že dňa 26.08.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom a exekučným titulom. Dňa 27.08.2009 súd v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vyzval súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní vyzval právneho zástupcu oprávneného na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a to predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 09.07.2008 vzhľadom k tomu, že exekučný titul- rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 02743/09 zo dňa 01.06.2009 bol vydaný na základe toho, že povinný neplnil záväzky vyplývajúce z uzavretej zmluvy. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutí informácie o stave konania. Následne dňa 09.12.2009 súd vydal poverenie č. 5606 072658*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/140/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 17Er/969/2009 bolo zistené, že dňa 15.10.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 25.08.2009 a exekučným titulom. Súd výzvou zo dňa 03.11.2009 v zmysle § 40 ods. 1 EP vyzval súdneho exekútora, aby vyzval oprávneného na zaslanie úverovej zmluvy vrátane všeobecných zmluvných podmienok, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Dňa 21.12.2009 súd urgoval súdneho exekútora v zmysle výzvy zo dňa 03.11.2009 o zaslanie požadovaného. Dňa 19.04.2010 oprávnený doručil súdu odpoveď na výzvu súdu zo dňa 21.12.2009. Uznesením č.k. 17Er/969/2009-20 zo dňa 22.04.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Voči predmetnému rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie. Uznesením č.k. 14CoE/130/2010-31 zo dňa 12.07.2010 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd vyzval súdneho exekútora, aby v zmysle právneho názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici zaslal súdu požadovanú zmluvu o úvere. Dňa 18.08.2010 oprávnený doručil súdu Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 27.08.2008. Dňa 22.11.2010 súd vydal poverenie č. 5606 079933*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/146/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 990,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 10Er/564/2009 bolo zistené, že dňa 04.11.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 19.10.2009 a exekučným titulom. Dňa 05.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. 6561319 zo dňa 29.10.2008. Dňa 30.11.2009 oprávnený doručil súdu vyjadrenie k výzve zo strany súdu. Dňa 22.12.2009 bol vyhotovený úradný záznam, podľa ktorého sa súd stotožnil s právnym názorom rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/108/09-29 zo dňa 23.09.2009 a č.k. 13CoE/109/2009-29 zo dňa 23.09.2009, podľa ktorého súd má skúmať len materiálny predpoklad exekúcie, nie materiálnu správnosť samotného rozhodnutia. Následne súd dňa 30.12.2009 vydal poverenie č. 5606 070039*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/156/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/1128/2009 bolo zistené, že dňa 23.11.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 27.10.2009 a exekučným titulom. Dňa 27.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby súdu zaslal fotokópiu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzavretú medzi oprávneným a povinným. Dňa 10.12.2009 bolo súdu doručené vyjadrenie k výzve zo strany súdneho exekútora. Dňa 11.12.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie požadovanej úverovej zmluvy. Uznesením č.k. 14Er/1128/2009-15 zo dňa 26.01.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Voči predmetnému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoE/45/2010-31 zo dňa 25.03.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd výzvou zo dňa 30.06.2010 vyzval oprávneného na oznámenie výšky dlhu povinného na istine úveru, ktorý žiada vymôcť, teda aby jednoznačne uviedol, z čoho pozostáva vymáhaná suma, v členení istina, príslušný poplatok a či povinný aspoň časť úveru splatil. Dňa 26.07.2010 bola súdu doručená odpoveď na výzvu súdu. Dňa 08.09.2010 súd vydal poverenie č.5606 075895* zo dňa 08.09.2010, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/179/2012 (14Er/1128/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 825,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/372/2009 bolo zistené, že dňa 13.05.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 27.04.2009 a exekučným titulom. Dňa 18.05.2009 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 EP, aby vyzval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.05.2008 . Dňa 17.07.2009 súd vyzval Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava o predloženie fotokópie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.05.2008. Dňa 22.09.2009 bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie predmetnej zmluvy o úvere. Dňa 28.09.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o poskytnutie informácie o stave konania. Dňa 01.10.2009 súd urgoval oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.05.2008. Dňa 02.10.2008 bola súdu doručená žiadosť oprávneného na predĺženie lehoty na predloženie požadovaných listín. Dňa 02.12.2009 bola súdu doručená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 30.05.2008. Dňa 16.12.2009 súd vydal poverenie č. 5606 072543*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/180/2012 (8Er/32/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 440,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 17Er/1071/2009 bolo zistené, že dňa 04.11.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom zo dňa 15.10.2009 a exekučným titulom. Dňa 21.12.2009 súd vyzval súdneho exekútora, aby v zmysle § 40 ods. 1 EP vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy a jej súčasti. Dňa 14.01.2010 bolo súdu doručené vyjadrenie súdneho exekútora k výzve. Uznesením č.k. 17Er/1071/2009-13 zo dňa 23.04.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Voči predmetnému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoE/126/2010-24 zo dňa 13.07.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd v zmysle právneho názoru

Krajského súdu v Banskej Bystrici vyzval súdneho exekútora na predloženie požadovanej zmluvy o úvere. Dňa 07.09.2010 bola súdu zo strany oprávneného zaslaná Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 11.07.2008. Dňa 22.11.2010 súd vydal poverenie č. 5606 079935*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/184/2012 (17Er/1071/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 880,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/34/2009 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 18.12.2008 a exekučným titulom. Dňa 27.01.2009 súd vydal poverenie č. 5606 060768*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/189/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 22Er/678/2006 bolo zistené, že v danej exekučnej veci prebehla rekonštrukcia súdneho spisu v zmysle § 198 Vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresného súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov. Súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučným titulom. Dňa 13.05.2009 bola vyhotovená zápisnica o rekonštrukcii súdneho spisu v zmysle § 198 Vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresného súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov. Dňa 02.07.2009 súd vyzval súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku na predloženie Úverovej zmluvy zo dňa 12.08.2005. Dňa 10.08.2009 bolo súdneho doručené stanovisko súdneho exekútora k výzve. Dňa 26.08.2009 súd požiadal Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava o predloženie fotokópie Zmluvy o úvere zo dňa 12.08.2005. Výzvou zo dňa 28.09.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie predmetnej úverovej zmluvy. Dňa 19.10.2009 bola súdu zaslaná žiadosť oprávneného o predĺženie lehoty. Dňa 20.10.2009 súd vydal poverenie č. 5606 067454*, ktorým poveril súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/191/2012 (22Er/678/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 2.200,- Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/809/2009 bolo zistené, že dňa 26.08.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonávanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom zo dňa 18.07.2009 a exekučným titulom. Súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Súdny exekútor podaním zo dňa 16.12.2009 doručeným súdu dňa 20.12.2009 predložil opravný návrh na vykonanie exekúcie. Dňa 05.01.2010 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/192/2012 (8Er/809/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 325,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 385,- Eur. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedná za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zákon číslo 514/2003 Z.z. má oporu v článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiadny liberálny dôvod, na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností

účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj v prípade keď nebolo rozhodnuté o žiadostiach súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote podľa § 41 odsek 2 písmeno d) s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v exekučnom poriadku neznamená automaticky prieťahy v konaní. Exekučným titulom boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. V jednotlivých exekučných konaniach objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, musel skúmať či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola v každom jednotlivom prípade uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovských rozsudkov si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučných konaní bola primeraná náročnosti vecí. Súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Okresný súd Lučenec poukazuje na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 15Co/50/2014-163 zo dňa 24.06.2015, v ktorom odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna prax sa však ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14. 12. 2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10. 07. 2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25. 04. 2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13. 02. 2013). Preto v prípade, ak okresný súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v lehote 15 dní, vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nie je rozhodujúce, kedy začalo samotné exekučné konanie a exekučný súd ju zamietol, uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní) a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Z exekučného spisu vyplýva, že exekučný súd nebol v uvedenom období nečinný a vykonával viaceré procesné úkony vedúce k rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolací súd podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25. 04. 2013). Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej

doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu konania z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodiť všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebola neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaná, t. j. exekučný súd je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26. 09. 2011 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10. 10. 2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18. 09. 2012 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22. 05. 2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30. 04. 2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12. 06. 2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12. 06. 2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22. 08. 2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09. 12. 2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03. 03. 2011, ako aj uznesenie Súdneho dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s. r. o. proti G. O. zo dňa 16. 11. 2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujú ustanovenie § 17

ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to v súlade s právnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., žalobu ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod spisovými značkami 9C/130/2012, 9C/132/2012, 9C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/139/2012, 9C/140/2012, 9C/146/2012, 9C/156/2012, 9C/179/2012, 9C/180/2012, 9C/184/2012, 9C/189/2012, 9C/191/2012 a 9C/192/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod spisovou značkou 9C/130/2012, súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1.750,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 8.855,- Eur zamietol. V konaní vedenom pod spisovou značkou 9C/130/2012 (13Er/29/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/32/2012 (5Er/1047/2008) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/135/2012 (8Er/871/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/136/2012 (6Er/440/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 495,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/139/2012 (12Er/811/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 770,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/140/2012 (8Er/808/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/146/2012 (17Er/969/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 990,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/156/2012 (10Er/564/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/179/2012 (14Er/1128/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 825,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/180/2012 (8Er/372/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 440,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/184/2012 (17Er/1071/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 880,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/189/2012 (13Er/34/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/191/2012 (22Er/678/2006) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 2.200,- Eur v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/192/2012 (8Er/809/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 385,- Eur

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada

trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní úspešný. Trovy konania voči žalobcovi si nevyčísliť a zrejme žalovanému trovy konania nevznikli, pretože na termíny pojednávania sa zástupca žalovaného nedostavoval. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi trovy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.